

ئابدۇقادىر داموللامنىڭ قىسقىچە تەرجىمىھالى

ئاپتۇر: يالقۇن روزى

ئىسلامىيەت تارىخىدا 18 - 19 - ئەسىرلەرمىسىلىسىز پاجىئەلىك دەۋر ھېسابلىنىدۇ. چۈنكى بۇ ئەسىرلەردە ئىسلامىيەت دۇنياسىدىكى دۇنياۋى ئىككى چوڭ ئىمپېرىيە بولغان تۈرك ئوسمان ئىمپېرىيىسى بىلەن تۈرك موغۇل ئىمپېرىيىسى كۈنسېرى ئاجىزلىشىپ قەدەممۇقەدەم ھالەتكە يۈزلەنگەن ھەم ئاخىرقى ھېسابتا يوقىتىلغان. ماۋەرائۇننەھر ۋادىسىدىكى، ئافغانىستان ۋە ئىران ئىگىزلىكىدىكى ئۇششاق ئىسلام خانلىقلىرىنىڭ ھالىمۇ ئوخشاش قىسمەتكە مۇپتىلا بولغان. بۇ ئەسىرلەردە يەنە ئىسلامىيەتنىڭ ئىچكى قىسمىدا ئۇزاقتىن بېرى يامراپ كېلىۋاتقان ھەر قايسى مەزھەپلەرنىڭ بىدئەت قاراشلىرى ۋە چاكىنا تەشەببۇسلىرى كەڭ مۇسۇلمانلارنىڭ ئەقەدە - ئېتىقادلىرىنى ئىزىدىن چىقىرىۋەتكەن. بولۇپمۇ، سوپى - ئىشانلار گورۇھى بارلىق ئىسلام ھوكۇمرانلىرىنىڭ سەلتەنەتكە سالجىدەك چاپلىشىۋېلىپ ئۇلارنىڭ رېئال دۇنيا ھەققىدىكى جەڭگىۋار قاراشلىرىنى چىرتىپ، ئۇلارنىڭ ئىجتىمائى ھايات سەھنىسىدىن بەخت ئىزدەش غايىلىرىنى سىرلىق خىيالى تۇيغۇلىرىدىن قانائەت ئىزدەيدىغان ئەھمىيەتسىز ئۇرۇنۇشلارغا بۇرۇۋەتكەن. مۇسۇلمانلار جامائىتىنى بولسا ئىزدىنىش - كۈرەش جاسارىتى كەمچىل، مەرىپەت روھى سۇس، ئەقىل كۈچى زەئىپ، ئىمانى مۇجمەل، ئەخلاق ساپاسى توۋەن ئاڭقاۋ جامائەتكە ئايلىنىدۇرۇپ، خار - زارلىق كوچىسىدا قېقىلىپ - سوقۇلۇپ ياشاشنى ھارئالمايدىغان ھورۇن، چېچىلاڭغۇ، بوشاڭ، قاشاڭ ئىللەتلەرنىڭ پاتقىقىغا پاتۇرۇۋەتكەن.

دىمەك، ئىسلامى ھاكىمىيەتلەرنىڭ زەئىپلىشىشى، مۇسۇلمانلارنىڭ چۈشكۈنلىشىشى دېغىر تارىخى يۈزلىنىش بولۇپ قالغان مۇشۇدەۋرلەردە دەل بۇنىڭ ئەكسىچە ياۋروپا ئەللىرى كۈنسىرى ئويغىنىپ، كۈچىيىپ بارماقتا ئىدى. ئۇلارنىڭ مەرىپەت روھى مىسلى كورۇلمىگەن دەرىجىدە ئويغىنىپ ھەر جەھەتتىن قۇدرەت

تېپىۋاتاتتى. ئۇلارنىڭ توپ - زەمبىرەك بېكىتكەن يەلكەنلىك كېمىلىرى دېڭىز -
ئوكيانلارنى تىنىمىسىز كېزىپ، زامانىۋى قوشۇنلىرى سەلدەك يامراپ يېڭىدىن -
يېڭى مۇستەملىكە زىمىنلارنى ئىزدىمەكتە ئىدى.

بولۇپمۇ، قارانىيىتى ئۇرغۇپ تۇرغان بىرتانىيە ئىمپېرىيىسى بىلەن چارۇسىيە ئىمپېرىيە
سىنىڭ بەس - بەس بىلەن زىمىن كېڭەيتىشى نەتىجىسىدە ئىسلامىيەت دۇنياسى شىمالى
ئافرىقا، ھىندىستان چوڭ قۇرۇقلۇقى ۋە تۇران تۈزلەڭلىكىدە كەينى -
كەينىدىن پاجىئەلىك قىسمەتكە تۇچار بولۇپ، قۇللۇق كىشىلىرى بىلەن چەمبەرچاس باغ
لىنىپ، ئوزنىڭ تارىخى دۇشمەنلىرىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىنى چەكسىز ھەسرەت ئىچىدە قۇب
ۇل قىلىشقا مەجبۇر بولماقتا ئىدى.

مانامۇشۇنداق ئېغىر تارىخى كۈلپەت ئىسلامىيەت دۇنياسىنىڭ دىنىي شان -
شۆھرىتىنى، مىللى ئەرك -

ھوقۇقىنى ۋە مەرىپەتچىلىك روھىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش ئۈچۈن
پىداكارلىق كورسىتەلەيدىغان شىر يۈرەك مىللى داھىيلار بىلەن
ئوت يۈرەك مۇتەپەككۇرلارنىڭ ئوتتۇرىغا چىقىپ كۈلپەتتىن قۇتۇلۇشنىڭ يوللىرى ئۈستىدە
ئىزدىنىشى ۋە تەپەككۇر يۈرگۈزۈشنى تەقەززا قىلدى.

زادى قانداق قىلغاندا قۇللۇق كىشىلىرىنى ئۇزۇپ تاشلاپ، ئەقىدىنى ساپلاشتۇرۇپ، مىللە
نى ئاڭنى ئويغىتىپ، مەرىپەت روھىنى تىكلىگىلى، خارلىق، ئىتتىپاقسىزلىق،
بوشاڭلىق، قاشاڭلىق، خۇراپاتلىق ئىللەتلىرىگە خاتىمە
بېرىپ ئۇيۇشقىلى، كۈچەيگىلى، زورايغىلى بولىدۇ؟
مانابۇ ئىسلامىيەت دۇنياسىدىكى دىنى
مۇتەپەككۇرلار بىلەن مىللى داھىيلار پىداكارلىق بىلەن ئىزدىنىدىغان، ئويلىنىدىغان جە
ددى تېماتىدى.

ئۇلۇغ مەنىۋى يېتەكچى، دىن ۋە مىللەتنىڭ پىداكارى، ھازىرقى زامان مەدەنىيەت تارىخىمىز
زىنىڭ شانلىق ئىپتىخارى، ئۇيغۇر يېڭى مائارىپىنىڭ ئاساس
سالغۇچىسى، ئوت يۈرەك ۋە تەنپەرۋەر، مەرىپەتپەرۋەر، ھور يەتپەرۋەر دىنى
ئالىم ئابدۇقادىر داموللام 20 - ئەسىرنىڭ بېشىدا خەلقىمىز

ئارىسىدىن چىققان ئەنە شۇنداق ئوي - ئارزۇدىكى گىگانىت زات ئىدى.
ئابدۇقادىر داموللام بىلەن

زامانداش مەشھۇر ئالىم، ئاتاقلىق شائىر، داڭلىق تىۋىپ ھۈسەيىنخان ئەكبەر
تەجەللى ھەزرەتلىرى (1856 - 1925) نىڭ تىلى بىلەن
ئېيتقاندا ئابدۇقادىر داموللام نازۇكلۇقتار ۋەھقا،
ئىرادىسىنىڭ مۇستەھكەملىكىدە تاغقا، ئىلىمنىڭ موللۇقىدا دېڭىز غا ئوخشايتتى.

<< تەجەللى شېئىرلىرىدىن >> - مىللەتلەر نەشرىياتى، 2000 - يىلى، 104 - بەت >.

ئابدۇقادىر داموللامنىڭ تولۇق ئىسمى

داموللا ئابدۇقادىر ئىبنى ئابدۇلۋارىس، تەخەللۇسى << غازى >> ئىدى.
<< قەشقەرى >> دىگەن تەخەللۇسنى قوشۇپ ئاتىغۇچىلار مۇبار.

ئابدۇقادىر داموللام 1862 - يىلى قەشقەر

ئاتۇشنىڭ مەشھەدكە تۇتاش باغئېرىق كەنتىدە دۇنياغا كەلگەن >

تەتقىقاتچى ئابدۇرېھىم سابىت ئەپەندى << ئابدۇقادىر داموللام ۋە

> مېھتاهۇل ئەدەب >> ناملىق ماقالىسىدە ئابدۇقادىر داموللامنىڭ ئوغلى

ئابدۇلئەزىمە خىسۇمنىڭ بەرگەن مەلۇماتى بويىچە ئابدۇقادىر داموللامنى ھىجرىيە
1278 - يىلى (مىلادىيە 1854 - 1855 - يىللىرى) تۇغۇلغان دەپ يازغان.

ئابدۇقادىر داموللامنىڭ 1985 - يىلى سەئۇدى ئەرەبىستاندا قايتا تېپىلغان

<< تەجۋىد تۈركىي >> ناملىق كىتابىنىڭ ئاخىرىدا مىلادىيە 1881 - يىلى تۇغۇلغان دەپ

كۆرسىتىلگەن. مەن ئاپتونوم رايونىمىزدانە شىرقىلىنغان كىتاب - ژۇرناللاردا ۋە

كىتاب - ماتېرىياللاردا بىردەك ئېلىنىپ ئومۇملىشىپ قالغىنى بويىچە يەنىلا 1862 -
يىلى تۇغۇلغان دەپ ئېلىشنى مۇۋاپىق تاپتىم.

بۇ ھەقتىكى تەتقىقات چوڭقۇرلىشىپ، ئېنىق پاكىت بىلەن مۇقىملاشقۇچە 1862 -

يىلى تۇغۇلغان دەپ ئېلىۋېرىشنى توغرا دەپ قارايمەن.

مۇشۇ بويىچە بولغاندا، ئابدۇقادىر داموللام 62 - يېشىدا شېھىد بولغان بولىدۇ >.

مەشھەد - قاراخانىيلار خانلىقىنىڭ ئەڭ مەشھۇر خاقانى سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان

بىلەن ئۇنىڭ ئۇستازى ئەبۇ نەسر سامانى دەپنە قىلىنغان مەشھۇر جاي.
تارىختا ئۆتكەن سەلتەنەت ئىگىلىرى بىلەن مەشھۇر ئولمالار سۇلتان سۇتۇق
بۇغراخان بىلەن

ئەبۇ نەسر سامانىنىڭ ھورمىتى ئۈچۈن، قەبرىگە ھېلىنغان مەسچىت، مەدرىسە، خانىقالارنى
بىنا قىلغان. ئابدۇقادىر داموللام باشلانغۇچ مەلۇماتىنى مانا مۇشۇ يەردىكى
<< ھەزرىتى سۇلتانىيە مەدرىسە >> سىدىن ئالغان. يېشى
15 كە يەتكەندە قەشقەر شەھىرى ئوردائالدىكى ئالى بىلىم يۇرتى
<< خانلىق مەدرىسە >> گە ئوقۇشقا كىرىپ مۇنتىزىم تەربىيە ئالغان.

ئەينى يىللاردا بۇخارا دائىم ئوقۇش دىنى ئىلىمىدە ئەللامە بولۇشنىڭ يولى ئىدى. چۈنكى ،
بۇخارا ئىسلام دىنى ئىلمى بويىچە نوپۇزلۇق ئالىملار ۋە مەشھۇر
مەدرىسلەر توپلانغان جاي ئىدى. شۇڭا، كىشىلەر
<< سەمەرقەند سەيلى ئالەم، بۇخارا قۇۋۋىتى ئىسلام >> <1> دەپ تەرىپلەشەتتى.

ئابدۇقادىر داموللام قەشقەر << خانلىق
مەدرىسە >> سىدە ئىگىلىگەن بىلىملىرىگە قانائەت قىلماي،
دىنىي ئىلىمىدە كامالەتكە يېتىش ئۈچۈن بۇخاراغا بېرىپ، ئۇ يەردىكى
<< ئابدۇلئەزىزخان مەدرىسە >> سىگە ئوقۇشقا كىرىپ، دىنىي ئىلمىنىڭ ھەر
قايسى تۈرلىرى بويىچە كامالەتكە يېتىپلا قالماستىن، ئەدەبىيات، تارىخ، جۇغراپىيە،
ئىلمى مەنتىق، ھىساب پەنلىرىنى ۋە ئەرەپ، پارس،
ئوردۇ تىللىرىنى پىششىق ئىگىلىگەن.

ئۇ بۇخارا دامەۋلانى ئەبۇرازاقى، بۇخارا مۇفتىسى داموللا ئەۋىز خوجەندى، قوقەندىنىڭ شەيخى
خۇلىئىسىلامى داموللا ئۇلۇغجان تورەمىلەردىن دەرس ئالغان.
ساۋاقداشلىرى ۋە مەسلەكداش دوستلىرى ئۇرال
تاتارلىرىدىن بولغان رىزائىددىن پەخرىددىن، مۇساجارۇللا،
ئەھمەد پەرىدى ئابباس قاتارلىقلار بىلەن بەسلىشىپ ئىلىم ئۆگەنگەن، دىن ۋە
مىللەت دۇچ كېلىۋاتقان مەسىلىلەر ئۈستىدە ئورتاق پىكىر يۈرگۈزۈشكەن.

<1><<سەمەرقەند سەيلى ئالەم، بۇخارا قۇۋۋىتى ئىسلام>> دىگەن بۇ ئۇلۇغلاشنىڭ تا رىخى سەۋەبى بار بولۇپ، بۇتۇراننىڭ ئۇلۇغ ھوكۇمرانى ئەمىر تومۇر (1335 - 1405) نىڭ سەمەرقەندنى دۇنيا بويىچە ئەڭ كاتتاشەھەر قىلىپ قۇرۇپ چىققانلىقى بىلەن مۇناسىۋەتلىك. شۇڭا، كىشىلەر <<سەمەرقەند سەيلى ئالەم>> (سەمەرقەند ئالەم ئۇزۇكىنىڭ كوزى) دەپ ماختاشقان. بۇخارا مۇئەسسەسە - مەرىپەت جەھەتتىكى شوھرىتى بىلەن <<ئىسلامنىڭ قۇۋۋىتى>> دەپ تەرىپلەنگەن.

ئابدۇقادىر داموللام ئوقۇشنى تاماملىغاندىن كېيىن سەمەرقەند، ئوفالاردامۇدەررىسلىك قىلغان. مۇدەررىسلىك قىلىش جەريانىدا دەرسلىك ئېھتىياجىنى كوزدە تۇتۇپ <<ئاقائىد زورۇرىيە>>، <<ئىبادەت ئىسلامىيە>> ناملىق كىتابلارنى تۈزۈپ ئوفادا باستۇرۇپ تارتقان.

ئابدۇقادىر داموللام قەشقەرگە قايتىشتىن ئىلگىرى ئىستانبۇل، قازان، خوجەنت، تاشكەنت قاتارلىق جايلاردا ئىلمىي زىيارەتتە بولۇپ، ئەينى يىللاردا ئوتتۇرا ئاسىيادىكى تاتار مەرىپەتچىلىرى يولغا قويغان يېڭىچە ئوقۇتۇش شەكلى - <<ئۇسۇلى جەدىد>> نىڭ ئەنئەنىۋى ئوقۇتۇش شەكلى - <<ئۇسۇلى قەدىمىي>> دىن كۆپ ئىلغار ھەم ئۇنۋملۇك ئىكەنلىكىنى تونۇپ يەتكەن.

ئوتتۇرا ئاسىيادا <<ئۇسۇلى جەدىد>> نى بارلىققا كەلتۈرۈشتە ۋە ئومۇملاشتۇرۇشتا باشلامچى بولغان كىشى تاتار مىليونىرغە نىبائى ئىدى. ئۇ كۆپىنى كورگەن، سېخىي، مىللەتپەرۋەرلىك روھى ئۇرغۇپ تۇرىدىغان كىشى بولۇپ جاي - جايلاردا سودا -

سېتىق قىلىش جەريانىدا ياۋروپا مىللەتلىرىنىڭ تەرەققىياتى ۋە مەدەنىيەت سەۋىيىسىنىڭ يۇقىرى ئىكەنلىكىنى ھىس قىلغان ھەم بۇنىڭ سەۋەبى ئۇستىدە كۆپ ئويلىغان. ئۇ بۇ سەۋەبىنى تەبىئى ھالدا مائارىپقا باغلاپ چۈشەنگەن.

1893 - يىلى ئىيۇندا، غەنىباي سەمەرقەند شەھىرىگە باردى.
ئۇ سەمەرقەندتىكى بىر مەھماندار چىلىقتا قىزىق مىلق تاتار زىيالىيسى، مەشھۇر مەدەنىيەت ئەربابى ئىسمايىل بېك غاسپېرالى ئەپەندى قاتارلىق 20 نەچچە بىلىملىك زات بىلەن بىللە بولۇپ قالدى. بۇ سۇرۇندا ئۇ ئۆزىنىڭ ئويلىرىنى ئۇلار غاسوزلەپ بېرىپ، ئەينى ۋاقىتتىكى مەدرىسەلەرنىڭ ئەھۋالىنى، ئوقۇتۇش ئۇسۇلىنىڭ قالاچىقىنى، شۇ ئايىغىچە ئوقۇتۇش ئۇسۇلى تېپىشنىڭ زورۇرلىقىنى ئېيتتى. سۇرۇندىكىلەر ئۇنىڭ سۆزىنى توغرا تاپىدۇ ۋە سەمەرقەند شەھىرىدە يېڭىچە مەكتەپ ئېچىپ سىناق قىلماقچى بولۇشىدۇ. غەنىباي مەكتەپ ئېچىشنىڭ بارلىق ئىقتىسادىي خىراجىتىنى ئۈستىگە ئالىدۇ. ئىسمايىل بېك ئەپەندى بولسا دەرسلىك ۋە ئوقۇتقۇچى تېپىش ئىشلىرىنى ئۈستىگە ئېلىپ، باكۇلۇك ئوقۇتقۇچى سۇلتان مەجدىغە نىزاتنى ئوقۇتقۇچىلىققا تەكلىپ قىلىدۇ. بۇ تەييارلىقلار پۈتتەن كىيىن، سەمەرقەند شەھىرىدىن ئوتتۇز غايىقىن بالىنى يىغىپ بىرىشىنى قىلىپ <<ئۇسۇلى جەدىد>> چە ئوقۇتۇشنى يولغا قويۇپ دەرس باشلايدۇ. دەرس ئوتتۇرۇپ قىرىق كۈنگىچە ئوقۇغۇچىلارنىڭ ساۋادى چىقىدۇ. سىناق مۇۋەپپەقىيەتلىك بولىدۇ. كىشىلەر مۇئاپىر ئوقۇشىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئوتتۇرا ئاسىيادا <<ئۇسۇلى جەدىد>> چە ئوقۇتۇشنى يولغا قويۇشنىڭ يولى ئېچىلىدۇ.

مەرىپەتپەرۋەر مىليونىر غەنىباي ئورنىبورگ، قارغالى شەھەرلىرىدە ئارقا - ئارقىدىن سىناق ئېلىپ بېرىپ كەڭ تاتار ئاممىسىغا جەدىدچە ئوقۇتۇشنىڭ ئىلغارلىقى ۋە ئۇنىڭ مۇكەممەلۈكىنى نامايان قىلىدۇ. غەنىباي جەدىدچە مائارىپ ئۇسۇلىنى پۈتكۈل تاتار خەلقىگە ئومۇملاشتۇرۇش ئۈچۈن 1902 - يىلى ۋاپات بولغانغا قەدەر كۈرەش قىلىدۇ. مىللەتپەرۋەر زىيالىيلار ئۇنىڭغا بار كۈچى بىلەن ھەمدەمدە بولىدۇ. نەتىجىدە، تاتار مىللىتىنىڭ مائارىپ ئېشى مىسلى كورۇلمىگەن دەرىجىدە ئويغىنىپ 1900 - يىللارنىڭ بېشىدا تاتار خەلقى ئارىسىدا باشلانغۇچ مائارىپ ئاساسى جەھەتتىن ئومۇملىشىدۇ < 1 >

مالىك چان شىق (تاتار) <<جۇڭگۇ تاتار مائارىپ تارىخى>>، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2001 - يىلى نەشرى.

تارىخى نۇقتىدىن قارىغاندا تاتار

مىللەتچىلىرىنىڭ مەدەنىيەت جەھەتتىكى ئويغىنىش ھەرىكىتى روسىيە قوشۇنلىرىنىڭ ئۇرال تاغلىرىدىن ھالقىپ ئوتۇپ تاتار مىللىتىنىڭ زىمىنلىرىنى بىر -

بىرلەپ ئىگىلەپ، ئۇلارنىڭ بىر پۈتۈنلىكىگە ۋە ماددى مەنپەئەتكە قوشلاپ زەربە

بېرىشى نەتىجىسىدە شەكىللىنىشكە باشلىغان. بۇنداق زور مىللى خەۋپ ئاستىدا

تاتار خەلقى ئۆزلىرىنىڭ مىللى مەۋجۇدلىقىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن ئەنئەنىۋى مەدەنىيە

ت سېستىمىسىدىكى قالاقلارنى ئىسلاھ قىلىپ ئىسلام

دىنى بىلەن يېڭىچە مائارىپنى ماسلاشتۇرۇشقا تۇتۇش قىلغان.

بۇ تارىخى ئويغىنىشنى بىر تۈركۈم تالانتلىق تاتار مۇتەپەككۈرلىرى بىلەن تاتار

مىليونىرلىرى روياپقا چىقارغان. ئۇلارنىڭ

ئويغىنىش ھەرىكىتى ئوتتۇرا ئاسىيادا مىللى

كورۇلمىگەن بىر ئىدىيە ئېقىمىنىڭ مەركىزى بولۇپ مەدرىسە، نەشرىيۇملىرىنىڭ تەس

سىرى يىراق - يېقىندىكى قېرىنداش خەلقلەر ئارىسىدا زىلزىلە قوزغىغان. 1905 -

1906 - يىللىرى توۋەن نوۋىگورد ۋە

سانكىت پېتىر بۇرگدا تاتار مىللەتچىلىرى باشلامچىلىقىدا ئېچىلغان ئۈچ قېتىملىق ئىس

لام قۇرۇلتىيى بۇھەرەكەتنى خەلقئارالىق تەسىرگە ئىگە قىلغان.

دەلشۇ

يىللاردا بىر تاننىيە مۇستەملىكىچىلىرى ئۆزلىرىنىڭ ئىسلامىيەت دۇنياسىغا بولغان قاراز

سىتتىنى سېستىمىلاشتۇرۇش،

نوۋەتتىكى مۇستەملىكە رايونلىرىدا ھەربىي غەلبىدىن تاشقىرى غەلبىلەرنى قولغا كەلتۈ

رۇش ئۈچۈن ئالدىراشماقتا ئىدى. 1906 - يىلى قاھىرەدە

چاقىرىلغان گوسپېل يىغىنى خىرىستىيان دىنىنىڭ ئىسلام دىنىغا قاراتقان ئومۇميۈزلۈك

خىرىستىدىن دېرەك بەردى.

ئەنگىلىيە ئىشغالىيەتچى دائىرىلىرىنىڭ مىسىرغا قاراتقان سىياسى، ئىقتىسادى كونتر

وللىقىنى تەدرىجى كۈچىيىشىگە ئەگىشىپ،

غەرپ مەدەنىيىتىمۇ سىڭىپ كىرىشىنى جەددىلەشتۈردى.
مىسىر داخىرىستىيان دىنىنى تارقىتىش ئۈچۈن
غەرب مىسىس ئونىرلىرى مىسىر غاتۇر كۈملەپ پىتپى كەلدى.
بۇ قېتىمقى يىغىن ئىسلام مەسىلىلىرىنى ۋە ئىسلامىيەتكە تاقابىل تۇرۇشنىڭ ئۇسۇللىرىدىن
نى، مەسىلەن دوختۇر خانىۋە يىغىۋېلىش ئورۇنلىرىنى قۇرۇش، مەكتەپ سېلىش قاتارلىق ئىشلارنى
نۇقتىلىق مۇھاكىمە قىلدى. ئەزھەر ئۇنۋېرسىتېتىغا تاقابىل تۇرۇش
ئۈچۈن خىرىستىيان ئۇنۋېرسىتېتىنى قۇردى. ئۇلار << ئەڭ مۇھىم ۋاستە شۇنىڭدىن
ئىبارەتكى، ئوقۇغۇچىلارنى تاللاپ غەربكە
تەربىيە ئېلىشقا ئەۋەتىش، ئۇلار دولتىگە قايتقاندىن كېيىن
گوسپېلنى تارقىتىدىغان ئىدىيەنى رەھبەرلەر بولۇشى كېرەك >> 1 < دەپ
قارار قىلىشتى.

ئابدۇقادىر داموللام ئىسلامىيەت دۇنياسى جەددى خىرىستىياندىن كەلگەن مۇشۇ دەۋردە
<< تاتار مەدەنىيەت ئويغىنىشى >>
ئەۋجىگە چىققان شەھەرلەردە ئىلىم تەھسىل قىلدى. ئاشۇ ئىدىيەنى
دولقۇنلاردا كۆرەش غايىسىنى مۇستەھكەملىدى. بۇ ۋاقىتتا ئۇ
نېمە قىلىش كېرەكلىكىنى ناھايىتى ئېنىق چۈشەنگەنىدى.

ئۇ ئۆزىنىڭ سەمەرقەند، ئوفالاردا مۇددەرسلىك قىلىش جەريانىدا دەرسلىك سۈپىتىدە تۈز
گەن << ئاقائىد زورۇرىيە >> ناملىق ئەسىرىدە ئېنىق قىلىپ مۇنداق يازغان:

- ئىماننىڭ خار ۋە زەبۇن بولمىقىغا بائىس (سەۋەب) نىمىدۇر؟ - ئىككى نەرسىدۇر.
بىرى، جاھالەت ۋە نادانلىق؛ يەنە ئىككىنچىسى، تەپرىق ۋە ئىختىلاپتۇر.

- ئىززەت، ئابروي، قۇۋۋەت نىمە بىلەن بولىدۇ؟ - ئىلىم -
مەرىپەت، ئىتتىپاقلىق بىلەن بولىدۇ.

ئابدۇقادىر داموللام ئوتتۇرا
ئاسىيا ۋە تۈركىيەلەرنى ئايلىنىش، كوزنتىش جەريانىدا تەپەككۈر قىلىش

ئارقىلىق ئاخىرقى ھىسابتا يۇرتنىڭ، مىللەتنىڭ كۈلپە تىلىك تەقدىرىنى ئوڭشاش ئۈچۈن چوقۇم ئىشنى مائارىپتىن، مەدەنىيەتتىن باشلاش زورۇرلىقىنى تونۇپ يەتكەن. ئۇنىڭ بۇخىل ئىسلاھاتچىلىق ئىدىيىسى، يەنى يېڭىلاش - جەدەتچىلىك ئىدىيىسى مەشھۇر ئىسلام مۇتەپەككۇرلىرى جامالىدىن ئافغانى ۋە شەيخ مۇھەممەد ئابدۇلارنىڭ ئەسەرلىرىنى ئوقۇش ئارقىلىق تېخىمۇ قۇۋۋەت تاپقان.

ئۇ 1907 - يىلى ئانا يۇرتى - قەشقەرگە قايتىپ كەلگەن. كوپىيلار چەت ئەللەردە يۇرگەن

بۇ ئالىمنىڭ قەشقەردەك جاھالەت تۈتەكلىرى ئىچىدە بۇرۇقتۇرما بولۇپ قالغان شەھەردە ئوزغايلىرىنى رېئاللىققا ئايلاندۇرۇش ئۈچۈن ئاسان ئەمەس ئىدى. ئالدى بىلەن چوقۇم نوپۇز تىكلەش، تەسىر پەيدا قىلىش، ئاممىۋى ئاساسقا ئىگە بولۇش كېرەك ئىدى. ئۇنىڭ ئۇستىگە قەشقەرمەشھۇرمەدرىسلەرمۇ كۆپ، دىنى ئالىملارمۇ كۆپ قەدىمى شەھەر بولغاچقا، ھەدىگەندىلا نوپۇز تىكلەش قىيىن ئىدى.

ئابدۇقادىر داموللام قەشقەرگە قايتىپ كەلگەن چاغ دەل قەشقەردە يېڭىچە ئىبتىدائى مەكتەپلەر ئاندا - ساندا يولغا قويۇلۇۋاتقان، ئەنئەنىۋى ئىسلام مائارىپىنىڭ ئوقۇتۇش مەزمۇنى ۋە ئۇسۇلىنى ئىسلاھ قىلىش مەسىلىسى ئانچە - مۇنچە تىلغا ئېلىنىۋاتقان بىر چاغ ئىدى. ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە تۈركىيە قاتارلىق جايلاردىكى يېڭى مائارىپنىڭ ۋەزىيىتى بىلەن پىششىق تونۇشۇپ، جەدەتچىلىك ئىدىيىسى مۇكەممەل شەكىللەنگەن ئابدۇقادىر داموللام يېڭىچە پەننى مائارىپنىڭ ھامىيلىرى ۋە باشلامچىلىرى بولان ئاكا - ئۇكا موسابايوفلارنى قىزغىن قوللىدى. ئۇلار بىلەن مۇرىنى - مۇرىگە تىرەپ بىر سەپتە تۇردى. مەدرىسلەرنىڭ دوگما تەلىم - تەربىيە ئۇسۇلى، قارىغۇلارچە يادلاشقۇزۇشنى ئاساس قىلىدىغان ئوقۇتۇش شەكلىنى، دەۋر تەلىپىگە ماس كەلمەيدىغان دەرىجىلىكلىرىنى ئىسلاھ قىلىپ جەدەتچىلىك مائارىپ ئىدىيىسىنى ئىزچىللاشتۇرۇشنى، ئوقۇتۇش ئۇسۇلى، ئوقۇتۇش مەزمۇنى، ئوقۇتۇش ماتېرىيالى قاتارلىق جەھەتلەردە بىر يۇرۇش ئىسلاھاتلارنى ئېلىپ بېرىشنى نىيەت قىلدى. ئۇ مۇشۇ مەقسەتتە <<سەرپ - ھەۋى>> (مورفولوگىيە ۋە سىنتاكسىس)، <<تەسەبۇل ھىساب>> (ھىساب ئىلمى)، <<جۇغراپىيە ئىلمى>>، <<ئاقائىد زورۇرىيە>> (نېگىزلىك ئەقىدىلەر)،

<<مۇتالىئە ھىدايەت>> (باشلامچى ئوقۇشلۇق)، <<بىدائىيە تۇس سەرپ>> (لىكسىكىدىن دەسلەپكى ئاساس / ئەسلىدە مورفولوگىيەدىن دەسلەپكى ئاساس دەپ تەرجىمە قىلىنىشى كېرەككىدى)، <<بىدائىيە تۇن نەھۋى>>، <<تەئلىمۇس سىبىيان>> (گۈدەكلەرگە تەربىيە)، <<تەجۋىد تۇركىي>>، <<مىفتاھۇل ئەدەپ>> قاتارلىق دەرسلىكلەرنى تۈزۈپ تاش مەتبەئەدە باستۇرۇپ مەكتەپ - مەدرىسەلەرنى دەرسلىك بىلەن تەمىنلىگەن. ئۆزى دەسلەپ غۇجا چوڭنىڭ قۇملۇقىدىكى ئوزبېكلەر ئاچقان مەدرىسىگە، كېيىن بەشئېرىق مەھەللىسىدىكى لايپەشتاق مەدرىسىگە بېرىپ مۇدەررىسلىك قىلغان (ئابدۇرېھىم سابىت: <<ئىلىم ئۆلمەيدۇ، ئالىم ئۆلمەيدۇ>>، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى، 1999 - يىلى نەشرى، 6 - بەت).

ئەينى چاغدا، قەشقەر شەھىرىدە يىراق يېقىنغانامى مەشھۇر مەدرىسەلەردىن ئون بەشى بولۇپ، ئابدۇقادىر داموللامنىڭ لايپەشتاق مەدرىسى ئەنە شۇ خانلىق مەدرىسى، ھېيتكاھ مەدرىسى، ئاخۇن ھاجى مەدرىسى، قازان مەدرىسى، ۋاڭلىق مەدرىسى، باھاۋۇدۇن موھتەرەم مەدرىسى، دورغابەگ مەدرىسى، ناھىيە ھاكىمبەگ مەدرىسى، كەنجە ھاجى مەدرىسى، ئوردائالدى مەدرىسى قاتارلىق مەدرىسەلەر قاتارىدىن ئورۇن ئېلىپ 200 دىن ئارتۇق تالىپى بار مەشھۇر مەدرىس بولغان (ئەھمەد كامال (تۇركىيە): <<چىن يوللىرىدا ئۇنتۇلماس خاتىرىلەر>>، ئوتتۇرا ئاسىيا نەشرىياتى، 1998 - يىلى نەشرى، 94 - بەت).

ئابدۇقادىر داموللام تەبىئىي ئىپسىل، ئىمانى كامىل، مەلۇماتى چوڭقۇر، پىكىرى ئوتتۇرا، مۇنازىرگە ماھىر، نۇتقى پائىلەتلىك ئالىم بولغاچقا ئۇزاق ئۆتمەي قەشقەر دىئالە مەسپۇ تىكۈل ئوتتۇرا ئاسىيا دانامى مەشھۇر زاتقا ئايلانغان.

ئابدۇقادىر داموللام شۇ مۇناسىۋەت بىلەن ئۇيغۇر خەلقى ئارىسىدا جەدىتسىزلىق مائارىپىنىڭ بايرىقى، مەرەپە تىپىلىك ھەرىكىتىنىڭ سىمۋولى بولۇپ قالغان.

>> ئابدۇقادىر داموللامنىڭ دىن بىلەن پەننى بىرلەشتۈرۈش، ئوقۇتۇشقا بىر قىسىم دۇنياۋى پەنلەرنى كىرگۈزۈش، ئۇسۇلى جەدىتتىن يولغا قويۇش تەشەببۇسلىرى ئابدۇمۇتائالى خەلىپىنىڭ ئىشەنچىسىنى تېخىمۇ ئاشۇرغان. نادانلىق ۋە جاھالەتكە قارشى تۇرۇپ، خەلقنى ئويغىتىش پائالىيەتلىرىنى تېخىمۇ كۈچەيتكەن (>> ئۇمىدىيۇلتۇزلىرى << - غۇلجاشەھەرلىك 2 - ئوتتۇرا مەكتەپ قۇرۇلغانلىقىنىڭ 100 يىللىقىغا بېغىشلانغان كىتاب، 2001 - يىلى بېسىلغان نۇسخا، 288 - بەت).

مۇشۇ ئەسىرنىڭ باشلىرى ۋە تەن ۋە مىللەتنىڭ تەقدىرى ئۈستىدە كۆپ باش قاتۇرغان ئۇيغۇر بالىسى - نەزەر غوجا ئابدۇسەمەتوف ئۆزىنىڭ >> يورۇق ساھىلار << ناملىق ئەسىرىدە 1914 - يىلى غۇلجىدىن چىقىپ مۇزىت داۋنى ئارقىلىق ئالتە شەھەرگە قىلغان سەپەر جەريانىدا قالدۇرغان خاتىرىسىدە ئاقسۇ ئۇيغۇرلىرىنىڭ ئىجتىمائىي، مەنىۋى پاجىئەلىرىنى كۆرۈپ: >> بۇ يەردىكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئىستىقبالى بەك قاراڭغۇ، تۇمانلىق ۋە ۋەھىمە ئىچىدە ئىكەنلىكىنى سەزدىم. ئاقسۇ دائىم ھىۋال مۇنداق بولسىمۇ، باشقا يايقلاردا ئۇنداق ئەمەستۇ، قەشقەر خەلقى خېلى تەرەققى قىلغان بولسا كېرەك، ئۇ يەردە تەرەققىي پەرۋەر مۇسابايوفلار، ئابدۇقادىر داموللاملار بارغۇ دەپ ئۆزلىرىمىزگە تەسەللى بەرگەندۇق << (ئەسەد سۇلايمان: >> تەكلىماكانغا دۇملىگەن روھ >> شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2000 - يىلى نەشرى، 96 - بەت) دەپ يازغانلىقىنى كۆرىمىز.

ئەمما، 1914 - يىلى يازدا باباھاۋۇدۇنباينىڭ مەبلىغى ۋە غەيرىتى بىلەن ئۇستۇن ئاتۇشتا ئېچىلغان ئۇيغۇر مائارىپ تارىخىدىكى تۇنجى پىداگوگىكا مەكتىپى - >> دارىلمۇئەللىمىن ئىتتىھادى (ھەبىبزا دەدارىلمۇئەللىمىن) نىڭ باش مۇئەللىمى ئەھمەد كامالىنى ۋە ئۇنىڭ مائارىپ ھەرىكىتىنى قوللاش ياكى قارشى تۇرۇش مەسىلىسىدە قەشقەردىكى دىنىي ئولىمالار ۋە باي ۋە تىپىلەر ئىككى گۇرۇھقا بۆلۈنۈپ كەتكەن. ئابدۇقادىر داموللام، شەمسىدىن داموللام، زېرىپ قارىھاجىم، ئابدۇقادىر ھاجىم، باۋۇدۇنباي، نورۇز زادا ھاجى مۇھەممەد ئەلى، مەھمۇد ئاخۇن داموللام،

ئابدۇكېرىمخان مەخسۇم، باش قازى

ئىسلام ھاجى قاتارلىق كىشىلەر قولىدايدىغان گۇرۇھنى، ئومەرباي، سېلىم

داموللا قاتارلىقلار قارشى تۇرىدىغان گۇرۇھنى تەشكىل قىلغان.

قارشى تۇرىدىغان گۇرۇھ رۇس كونسۇلى ۋە ئەكسىيەتچى ئەمەلدارلار بىلەن بىرلىشىپ،

بۇ كۈرەشتە ئۈستۈنلۈك قازانغان.

ئەھمەد كامال شۇ چاغدىكى ئەھۋاللار توغرىسىدا

>> بەيساقلىق مەھمۇد ئاخۇن داموللام بىلەن ئابدۇقادىر داموللام ئەپەندىلەر قارا ئاغۇكچى

چىدە چاققان چاقماقتەك چىرايلىق ۋە مەنالىق سۆزلىرى بىلەن

ئۇلار ئوچۇر مەكچى بولۇۋاتقان مائارىپ مەشئىلىنى چاقىتىش

ئۇچۇن كوپ تىرىشتى << (ئەھمەد كامال (تۈركىيە) >> چىن يوللىرىدا ئۇنتۇلماس خاتىرىلەر

<< . ئوتۇكەن نەشرىياتى، 1998 - يىل نەشرى، 108 - بەت). دەپ يازغان.

ئەمما، ئاخىرقى ھىسابتا ئەھمەد كامال قولغا ئېلىنغان، >> دارىلمۇ ئەللىمىن ئىتتىھادى

<< تاقىۋىتىلگەن. قولىدايدىغان گۇرۇھتىكىلەر ئامالسىز قالغان. ئۇنىڭ ئۈستىگە

شۈبھىلەردا 1 - دۇنيا

ئۇرۇشى ئاخىرلاشقان، بولشېۋىكلار رۇسىيە تىرىتورىيىسىدە ئۈستۈنلۈك قازانغان.

بۇ مۇئەسسەلەمىيەت دۇنياسىنىڭ قارا ئاغۇلۇقىنى كۈچەيتىۋەتكەن.

مۇشۇنداق شارائىتتا، ئابدۇقادىر داموللام 1918 - يىلى ھەج پەرزىنى ئادا

قىلىش باھانىسى بىلەن چەت ئەلگە قاراپ يول ئالدى. ئۇ تاشكەنت، شەمەي، ئۇفا،

قازان، ئورال، تۈركىيە، ھىجاز، مىسىر قاتارلىق جايلارغا بېرىپ ئۇ يەردىكى ئالىم -

ئولىمالار بىلەن پىكىر ئالماشتۇردى. ئازابلىق ئويلاشقا غەرق بولدى.

تېرەن تەپەككۈرتە لىقىلىرىنى جۇلغىدى. >> ئابدۇقادىر داموللام ئۇلار

بىلەن ئىلمىي سۆھبەتتە بولۇش جەريانىدا ئۆز خەلقىنىڭ ئىلىم -

مەرىپەتتە ھەقىقەتەن ئارقىدا قالغانلىقىنى، بۇنىڭ ئاساسلىق سەۋەبى ھۆكۈمران دائىردا

لەرنىڭ خەلق ئاممىسىنى مەڭگۈ قۇللۇقتا، نادانلىقتا تۇتۇش سىياسىتىدىن بولۇۋاتقانلىقى

قىنى، ئەگەر ئۇلار يەنىلا ھىج

يەرنى كۆرمەي، ھىچ نەرسىنى چۈشەنمەي، دۇنيادىن بىخەۋەر ياشاۋەرسە، قۇللۇق، جاھالەت،

نادانلىقتىن ئەبەدى قۇتۇلالمايدىغانلىقىنى چوڭقۇر ھىس قىلدى.

ئۇ پۈتكۈل مىللەتنىڭ پەن -

مەدەنىيەت سەۋىيىسىنى يۇقىرى كۆتۈرۈشنى، مىللەتلەرنىڭ ھەقىقىي باراۋەرلىكىنى ئىشقا ئاشۇرۇشنى، ئوز -

ئارائىتىپاقلىق، مىللى ئىناقلىقنى كۈچەيتىپ، بىر نىيەت، بىر مەقسەتتە ئۇيۇشۇشنى ئوزنىڭ بىردىنبىر شوئارى ۋە كۈرەش نىشانى قىلدى.

ئۇ 1920 - يىلى قەشقەرگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، خەلقنىڭ قان -

تەرىپى بەدىلىگە ياشاۋاتقان تەسلىمچى ئەمەلدارلارغا، جاھالەت ھامىيلىرى بولغان مەككە رىسوپى - ئىشانلارغا، ئاچ

كوزبايلارغا، قەشقەردىكى خىرىستىئان دىن تارقاتقۇچىلارغا قارشى كۈرەشنى باتۇرلۇق بىلەن باشلىۋەتتى. ئۇلار ئابدۇقادىر داموللامنىڭ : >> ھەر

قايسىلىرى يۇرتنىڭ كوزى، خەلقنىڭ بېشى، ھالبۇكى خەلقىمىزنى ئىلىم -

مەرىپەتكە، تەرەققىياتقا باشلىماستىن، پۈتكۈل ئىجتىھاد ۋە ئىشتىياق بىلەن موھۇر ھەققىگە

مەپتۇن بولۇپ، كۈندە چۈشكەن تەڭگىلەرنى ئەۋرەزگە كومۇپ خاتىرى جەم ئۇخلاشسىلا، خەلقىمىزنىڭ ھالى قانداق بولسا؟ بىز

ئوزبالىلىرىمىز غامەكتەپ ئاچماي، ئۇلارنى تاشلىۋەتتۇق... تېخى ھەرخىل

جازا چارىلىرىنى قوللىنىپ، خەلقنىڭ بېشىغا دەرت

سېلىپ، ئۇلارنى جاراھەتلەندۈرۈمەكتىمىز. ئەگەر

بۇ توغرىدا قايغۇرمايدىغان بولساق، كەلگۈسى ئەۋلادلىرىمىز ئالدىدا بىز

ناھايىتى ئۇياتقا قېلىشىمىز، كەنەت -

نەپەرەتكە كومۇلىشىمىز مۇقەررەرگەپ (ئابدۇرېھىم سابىت: >> ئىلىم ئۆلمەيدۇ،

ئالىم ئۆلمەيدۇ). >> قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى. 1999 - يىلى نەشرى، 7 -

بەت) >> دىگەن خىتابلىرىنى ئەسبىيلىك دەپ بىلىشىپ، ئۇنىڭ

ئۈستىگە توھمەتلەرتوقۇشتى.

ئابدۇقادىر داموللام توقا - توھمەتلەرگە پىسەنت قىلماي، خەلقنىڭ ئەقىدە -

ئېتىقادىنى چىڭىتىش، مەرىپەت روھىنى قوزغاش، ئادالەت تۇيغۇسىنى ئويغىتىش، ھورلۇ

ك ئېڭىنى سەگىتىش مەقسىتىدە مەدرىسلەر دەشاگىرت تەربىيىلەشنى ناھايىتى چىڭ

تۇتتى. ئۇ ھەر كۈنى

باماز دىگەردىن كېيىن، ھېيتكاھ جامائە دەئە مەرىمە رۇپ، مۇنازىرە سورۇنلىرىنى ئۇيۇشتۇرۇپ، ۋەز - تەبلىغ قىلىپ خەلققە ئۇز لۇكشىسىز تەشۋىقات، تەرىغبات ئېلىپ باردى. << نەسەھەتى ئامما >> ناملىق مەشھۇر ئەسىرىنى يېزىپ باستۇرۇپ تارقىتىدى. ئۇ بۇ ئېسىل ئەسىرىدە مۇنداق مۇراجىئەت قىلدى: << بۇ زامان غەپلەت ۋە بىپەرۋالىق زامانى ئەمەس، ئويغىنىش ۋە سەزگۈرلۈك زامانىدۇر! جاھىللىق ۋە نادانلىق دەۋرى ئەمەس، ئىلىم - مەرىپەت دەۋرىدۇر. سۇسلۇق ۋە بىكارلىق دەۋرى ئەمەس، تىرىشش ۋە غەيرەت ۋاقتىدۇر. باشقاسىمىلەتلە ئىلىم - مەرىپەت سايسىدا ھاۋادائۇچۇپ پەرۋاز قىلماقتا، سۇئاستىدا بولسا خۇددى قۇرۇقلۇقتا يۈرگەندەك ئەركىن ئۇزۇشمەكتە. بىز تېخى غەپلەت ئۇيغۇسىدا ياتماقتىمىز. ئۇيغۇنلۇمنىڭ بۇرادىرى ۋە مۇقەددىمىسىدۇر. بۇ ھالەتتە دائىم ئۇخلىماق يوقىلىش ۋە ئولۇم يولىدۇر! ھېلىمەم ۋاقت ۋە پۇرسەت بار. جانابى ئاللاھنىڭ رەھمەت ۋە ئىنايەت خەزىنىسىنىڭ ئىشىكى دائىم ئوچۇقتۇر. دۇنيادا ئۇمىدىسىزلىك بىلەن ياشاش توغرائەمەس.

ئىنسان كىچىكلىكىدىن تارتىپ ئىلىم ئۆگىنىشى ۋە كەسىپ (ھۈنەر - سەنئەت) بىلەن شۇغۇللىنىشى كېرەككى، ھەرقانداق ئىشنى ئوزلۇكىدىن مەيدانغا چىقىرىشى ئاللاھ ئادەت قىلمىغاندۇر. بەلكى ھەربىر ئىش تىرىشچانلىق ۋە پىداكارلىق كورسىتىش ئاللاھنىڭ يوليۇرۇقىدۇر. << ئىنساننىڭ تىرىشچانلىقىغا لايىق نەتىجە باردۇر >> دىگەن ئايەت بۇنىڭغا گۇۋاھ - ئىسپاتتۇر >> (ئابدۇقادىر داموللام: << نەسەھەتى ئامما >> - شىنجاڭ مەدەنىيىتى ژۇرنىلى 2000 - يىلى 1 - سان، 71 - بەت).

ئابدۇقادىر داموللامنىڭ زور تىرىشچانلىق كورسىتىشى نەتىجىسىدە قەشقەر تەۋەسىدىلا ئەمەس، بەلكى پۈتكۈل تارىم ۋادىسىدا يېڭىچە كەيپىيات بارلىققا كەلگەن. كىشىلەر ۋە تەن ۋە مىللەتنىڭ تەقدىرى ئۈستىدە ئويلىشىدىغان، سوزلىشىدىغان بولغان. ئۇ ھۇسەيىنخان تەجەللى، شەمسىدىن داموللام، ساۋۇت ئابدۇلباقى كامالى، قۇتلۇق شەۋقى، باھاۋۇدۇنباي قاتارلىق

مەشھۇر مەرىپەت ئاشىنالىرىنىڭ مەدەت بېرىشى ۋە
بىر نىيەت، بىر مەقسەتتە ھەمدە مەدە بولۇشى نەتىجىسىدە يېڭى
بىر ئەۋلاد پىداكار شاگىرتلارنى تەربىيەلەپ چىققان.

ئەينى يىللاردا يەنى 1920 -

يىللارنىڭ بېشىدا چار رۇسىيە، بىر تاننىيە كېڭەيمىچىلىرىنىڭ شىنجاڭغا بولغان سىڭىپ
كىرىشى

قارانىيىتى، شىنجاڭنى ئوزلىرىنىڭ تەسىردائىرىسىدە ئىچىگە ئېلىش ئۇرۇنۇشلىرى قەشقەر
ۋە زىيىتىنى ناھايىتى مۇرەككەپلەشتۈرۈۋەتكەن.

ئابدۇقادىر داموللامنىڭ ۋە تەنپەرۋەرلىك، مىللەتپەرۋەرلىك پائالىيەتلىرى ئۇلارنىڭ كۈتمىگەن
يېرىدىن چىققان. شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ رەزىل مەقسىتى كالتەپەم، بۇرنىنىڭ ئۇچۇنلا كورۇدىغان، شەخسىيەتچى، ھەسەتخورىيە رلىك مۇناپىق باي -
ئولمىلارنىڭ غالىچلىق قىلىپ ماسلىشىشى بىلەن ئەمەلگە ئاشقان.

ئۇيغۇرخەلقىنىڭ مۇنەۋۋەر ئوغلى، مەنىۋى داغىيىسى، پىداكار مۇتەپەككۈرى، ئوت يۈرەك
جەدىتىزىمچىسى ئابدۇقادىر داموللام 1924 - يىلى 8 - ئاينىڭ 14 - كۈنى
تاڭسەھەردە ئوز ئويىدە ياللانغان قاتىل تەرىپىدىن قەستلەپ ئۆلتۈرۈلگەن.

ئۇيغۇرخەلقى ئۇچۇن زور يوقىتىش ھىسابلانغان بۇ
قاتىللىق ۋە قەسى پۈتكۈل ئوتتۇرا ئاسىياغا پۇر كەتكەن. ئاۋام چەكسىز قايغۇ
- ھەسرەتكە چومىگەن، شائىرلار ئازاپلىق ھىسسىياتى بىلەن مەرسىيەلەر يېزىشقان. يول
باشچى ئابدۇقادىر داموللامنىڭ سۇيىقەستكە ئۇچرىشى ھەقىقەتەنمۇ، زىيىنى ناھايىتى زور
بولغان، ئۇيغۇرخەلقىنى مەڭگۈ ھەسرەتلەندۈردىغان تارىخى تىرورلۇق ئىدى.

2002 - يىلى 11 - سىنتەبىر

مەنبە: ئىسلام ئاۋازى تور بېتى